

til det Resultat, hvortil man ved denne Forholdsregel er kommen, vilde være aldeles forfeilet, thi for det Første faaer man nu Decisionen, og det uden Udgift for Revisionsvæsenet, af den samme Mand, som er inde i hele denne Lovgivning og inde i hele dette Forhold, som en nok saa udmærket Decisor for de finansielle Regnskaber først skulde sætte sig ind i — og han vilde rimeligviis altid besørge det noget ufuldkomment — og dernæst vilde de af mig fremsatte Tal ikke udvise noget Overskud af Arbeidskraft, som kan bruges til noget Andet.

Rec: Jeg vil kun tillade mig et Par Bemærkninger (Stemmer: Afslutning! Afslutning!). Jeg har kun taget Ordet for at sige, hvad der allerede tildeels er udtalt af den ærede Minister, at det forekommer mig, at det ligesaa meget er i Thingets som i Regjeringens Interesse, at disse Ansættelser blive faste. Der er jo, som det ærede Thing bekendt, tre Slags Embedsmænd, de egentlig ministerielle og administrative Embedsmænd, de dømmende Embedsmænd, og endelig Revisionsembedsmændene. Hvad angaaer de administrative Embedsmænd, da kan jeg forstaae, at Thinget saameget som muligt vil indskrænke deres Antal; at Thinget saameget som muligt vil gjøre deres Ansættelser løse — derfor kan der maaskee tale Meget. Hvad angaaer de dømmende Embedsmænd, da troer jeg, vi ere enige; det er desuden bestemt i Grundloven, at de saavidt muligt skulle være fast ansatte. Der er altsaa de egentlige Revisionsembedsmænd tilbage, og om dem maa jeg udtale, at de danne et Slags Mellemled mellem de dømmende og de administrative Embedsmænd, og at det derfor er af Vigtighed, at disse Embedsmænd saavidt muligt ere selvstændige, ikke alene ligeoverfor den store Mængde underordnede Embedsmænd, som de skulle kontrollere, men i mange Tilfælde ogsaa ligeoverfor Ministeriet. Jeg troer, Thingets Interesse netop fordrer, at Revisionen saavidt muligt bliver selvstændig, og at den ogsaa saavidt muligt bliver adskilt fra de egentlig ministerielle Forretninger; det er derfor efter min Mening rigtigt, at man styrker disse Embedsmænds Stilling ved fast Ansættelse.

C. B. Rimestad: Jeg har blot forlangt Ordet for, ikke angaaende denne Sag, men overhovedet at udtale det Duffe, at de enkelte Medlemmer, som have søgt ved Udtalelser at standse Sagens Behandling, dog ikke altfor meget vilde søge at appasfe Andres Tilbøielighed til at tale om de foreliggende Sager efter deres egen, vistnok vel begrundede Tilbøielighed til Recreation.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Lovudkastet (j. Anh. A Sp. 669—70) forfasteedes med 62 Stemmer mod 16.

Paa Grund af denne Afstemning ansaaes Lovudkastets Titel som bortfaldet.

Hermed var denne Sag afgjort.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til første Behandling af Forslag til Lov, angaaende Forandring i Lov af 13de September 1855 om Afgang for danske Skibsførere til at forhøre fremmede Søfolk, i Forbindelse med foreløbig Lov af 10de Mai d. A. vedrørende samme Gjenstand (Lovforslaget findes i Anh. A Sp. 719—20).

Da Ingen begjærede Ordet, sattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til næste Dags Middag Kl. 1.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg gjøre opmærksom paa, at der under Mødet er omdeelt Udvalgets Betænkning over Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1860—61. Jeg skal derfor nu anmode de Medlemmer, der maatte ville stille Ændringsforslag til denne Sags anden Behandling, om at indlevere disse i Bureauet inden imorgen Middag Kl. 1.